

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Deklaracja Rady w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym:
współpraca w walce z ubóstwem w 2010 roku i później**

(2010/C 333/06)

Pamiętając, że Unia Europejska opiera się na powszechnych wartościach: godności ludzkiej, wolności, równości i solidarności, Rada traktuje walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym jako najważniejszy priorytet Unii. Rada wyraża głęboką wolę zapobiegania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu i zmniejszania go oraz zwraca się do wszystkich odnośnych podmiotów o uwzględnienie tego priorytetu w jak największym stopniu przy realizacji strategii Europa 2020.

1. Zachęta płynąca z osiągnięć roku europejskiego

Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) umożliwił usłyszenie osób wykluczonych. Przyczynił się on do rzucenia światła na rzeczywistość, która w jednym z najzamożniejszych regionów świata jest często niedostrzegana lub źle rozumiana. Prowadzona w całej UE kampania z powodzeniem uaktywniła wiele zainteresowanych podmiotów – instytucje UE, rządy i samorządy, władze centralne, regionalne i lokalne, jak również partnerów społecznych, osoby doświadczające ubóstwa i organizacje pozarządowe, które tym osobom pomagają. Stworzony impuls wykracza poza podnoszenie świadomości społecznej; jest to także wezwanie do stworzenia definitywnej polityki mającej konkretne skutki i apel do wszystkich, by przystąpili do budowania Europy bardziej sprawiedliwej dla każdego.

2. Korzystanie ze strategii Europa 2020

Przyjęcie strategii Europa 2020 stanowiło znaczący krok naprzód. Po raz pierwszy UE ustaliła dla siebie wymierny cel w dziedzinie włączenia społecznego i zmniejszenia ubóstwa; stanowi on wspólne założenie mające kierować działaniami państw członkowskich i Unii, a mianowicie: wyprowadzenie do roku 2020 co najmniej 20 mln Europejczyków z sytuacji zagrożenia ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Obecnie państwa członkowskie muszą realizować ten cel u siebie. Wyprowadzając z ubóstwa coraz większą liczbę ludzi, zapewniając ochronę socjalną i propagując godziwe miejsca pracy oraz czynny udział w życiu społecznym, państwa członkowskie będą przyczyniać się do trwałego ożywienia, bardziej sprawiedliwego podziału środków i możliwości oraz do rozwoju sprzyjającego integracji społecznej.

3. Propagowanie wartości wyznawanych przez UE

Uznanie podstawowego prawa człowieka, jakim jest życie w godności, jako odnoszącego się do wszystkich kobiet, mężczyzn i dzieci znajduje się u podstaw dążenia UE do włączenia społecznego. Każdemu należy umożliwić skuteczny dostęp do praw społecznych, gospodarczych i kulturowych.

4. Stawianie czoła wyzwaniom

Uwzględniając doświadczenia zdobyte w przeszłości, Unia Europejska musi przedstawić konkretne, zadowalające i pilne odpowiedzi na trudności, przed którymi stoją ludzie żyjący w ubóstwie lub wykluczeniu społecznie, usuwając przeszkody i dając kobietom i mężczyznom możliwość zmiany swojej sytuacji. Ubóstwo jest kwestią wielowymiarową i zwalczanie go będzie wymagać mobilizacji

wszelkich polityk, narzędzi i szczebli zarządzania. Polityki mające na celu zwalczanie ubóstwa mogą także skorzystać z dalszej wymiany dobrych wzorców dotyczących innowacji społecznych i społecznych eksperymentów. Następna dekada będzie krytyczna pod względem wykazania zaangażowania Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na rzecz zmniejszenia ubóstwa i wykluczenia społecznego.

- 4.1. Czynne włączanie jest kluczową strategią służącą realizacji założenia, jakim jest zmniejszenie ubóstwa. Realizację tej strategii należy nadal rozwijać w wyważony sposób we wszystkich trzech filarach (dostateczne wspieranie dochodów, rynki pracy sprzyjające integracji społecznej oraz dostęp do dobrej jakości usług) i poddawać ją odpowiedniemu nadzorowi w ramach agendy Europa 2020.

Należy włączać wszystkich – zarówno kobiety, jak i mężczyzn – nie tylko przez godziwą pracę i dostateczne zasoby materialne, lecz także przez umożliwianie dostępu do pewnego zestawu umiejętności, do zasobów społecznych i kulturalnych oraz do wszelkich usług niezbędnych do zaspokajania podstawowych potrzeb, takich jak mieszkanie, usługi komunalne, opieka zdrowotna, edukacja i mobilność.

- 4.2. Najwyższym priorytetem powinno być zwalczanie ubóstwa dzieci. Dzieci urodzone w ubóstwie są narażone na dużo większe ryzyko pozostania w nim przez okres młodości i w dorosłości. Wspieranie narażonych na ubóstwo dzieci i ich rodziców od bardzo wczesnego wieku dzieci jest niezbędne, by zagwarantować każdemu dziecku pełny wachlarz możliwości. Oznacza to zapobieganie ubóstwu rodzin i łagodzenie go, inwestowanie w opiekę i edukację, zwłaszcza we wczesnym wieku, oraz wzmacnianie pozycji dzieci zgodnie z prawami podstawowymi, a zwłaszcza z Konwencją o prawach dziecka ONZ.
- 4.3. Szczególną uwagę należy poświęcić grupom znajdującym się w niekorzystnym położeniu, takim jak migranci, Romowie i inne mniejszości etniczne, oraz skrajnym formom ubóstwa, takim jak bezdomność. Nikt nie powinien być pozostawiony samemu sobie.
- 4.4. Polityka gospodarcza, zatrudnieniowa i społeczna powinny się wzajemnie wspierać i uzupełniać. Wszystkie propozycje polityczne powinny uwzględniać potencjalny wpływ na kwestię ubóstwa i wykluczenia społecznego. Polityka konsolidacji finansowej i polityka budżetowa powinny należycie uwzględniać potrzebę ochrony wszystkich ludzi znajdujących się w niekorzystnym położeniu oraz zapobiegania wykluczeniu społecznemu.

Istotnym elementem w tym względzie jest skuteczne i właściwe wykorzystywanie funduszy strukturalnych, w tym Europejskiego Funduszu Społecznego, do uzyskania spójności społecznej i pomocy w zwalczaniu ubóstwa zgodnie ze strategią Europa 2020.

5. Wspólne kształtowanie przyszłości

Pokłosie Europejskiego Roku Zwalczania Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego (2010) będzie dalej rozwijane za pośrednictwem inicjatywy przewodniej pod nazwą „Europejski program walki z ubóstwem”. W tym względzie centralną pozycję powinny zajmować aktywne włączenie społeczne i zwalczanie ubóstwa dzieci i ich rodzin.

UE i jej państwa członkowskie powinny współpracować na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym w walce z ubóstwem, przy pełnym udziale organizacji społeczeństwa obywatelskiego – partnerów społecznych, sektora prywatnego i wszystkich zainteresowanych stron. Należy popierać tworzenie partnerstwa między decydentami a ludźmi doświadczającymi ubóstwa i w sposób konkretny je rozwijać. Dotychczas pojawiło się w związku z tym kilka inicjatyw, takich jak coroczne europejskie spotkanie osób doświadczających ubóstwa.

Szeroko zakrojone podejście do kwestii ubóstwa jest krytyczne, by zagwarantować prawa przyszłych pokoleń i by zrealizować nasze wspólne założenie: sprawiedliwe, integracyjne społeczeństwo, w którym wszyscy mają udział, w którym każdy ma swoje miejsce i w którym ubóstwo nie istnieje.